

بسمه تعالی

نظر کارشناسی کمیسیون بانک، بیمه و مالیات در خصوص بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۵/۷۰ مورخ

۱۳۹۵/۱۰/۱۱ سازمان امور مالیاتی

الف - شرح قسمت اول بخش نامه

به موجب ماده ۳۳ قانون مالیات ارزش افزوده احکام فصل نهم از باب چهارم از قانون مالیات‌های مستقیم در خصوص قانون مالیات بر ارزش افزوده جاری می باشد از جمله ماده ۲۱۶ ق.م.م جزو موادی است که به موجب ماده ۳۳ در قانون مالیات بر ارزش افزوده جاری خواهد بود که تبصره ۲ ماده ۲۱۶ ق.م.م به شرح ذیل می باشد: « در مورد مالیات‌های غیر مستقیم هرگاه شکایت اجرایی از این جهت باشد که مطالبه مالیات قانونی نیست مرجع رسیدگی به این شکایت نیز هیات حل اختلاف مالیاتی خواهد بود و رای هیات مزبور در این باره قطعی و لازم الاجرا است.

مفاد این تبصره شامل جرایم قاچاق اموال موضوع عایدات دولت و بهای مال قاچاق از بین رفته و نیز آن دسته از مالیات‌های غیر مستقیم که طبق مقررات مخصوص به خود در مراجع خاص باید حل و فصل شود نخواهد بود. «

لیکن بند یک بخشنامه فوق الذکر کاملاً مغایر و مخالف با مفاد صریح و روشن قانون می باشد و در بخشنامه ذکر گردیده که « مقررات تبصره ۲ ماده ۲۱۶ ق.م.م. در ارتباط با مالیات و عوارض ارزش افزوده به استثنای سایر مالیات‌ها و عوارض خاص موضوع فصل نهم قانون مالیات بر ارزش افزوده جاری نمی باشد».

همانگونه که ملاحظه می شود در متن تبصره ۲ ماده ۲۱۶ قید گردیده « در مورد مالیات‌های غیر مستقیم. مرجع رسیدگی به این شکایت نیز هیات حل اختلاف مالیاتی خواهد بود و نیز آن دسته از مالیات‌های غیر مستقیم که طبق مقررات مخصوص به خود در مراجع خاص باید حل و فصل شود نخواهد بود «.

به عبارت دیگر قانونگذار بیان می دارد که کلیه شکایت‌های مالیاتی‌های غیر مستقیم قابل طرح در هیات حل اختلاف مالیاتی خواهد بود به غیر از مواردی که طبق مقررات مخصوص به خود می بایست در مراجع خاص حل و فصل شود لیکن متأسفانه سازمان امور مالیاتی در مقام قانون گذاری قرار گرفته و با تفسیر اشتباه نظری کاملاً مغایر با این قانون را اعلام داشته و طبق بخشنامه سازمان مالیاتی به غیر از مالیات‌ها و عوارض خاص که قابل طرح در هیات حل اختلاف مالیاتی می باشد سایر مالیات‌ها و عوارض ارزش افزوده قابل طرح در هیات نمی باشد یعنی بر عکس مفاد قانون و در تضاد آشکار با متن روشن قانون .

این اقدام سازمان امور مالیاتی صرف نظر از اینکه اقدامی مغایر با قانون می باشد اولاً باعث تضییع حقوق مودیان گردیده و چنانچه مالیات به صورت غیر قانونی مطالبه و قطعی شده باشد مودی امکان شکایت و احقاق حق در حیث موضوع ماده ۲۱۶ ق.م.م را نخواهد داشت ، ثانیاً با حذف این فرصت و امتیاز قانونی مودیان ناچار خواهند بود در صورت غیر قانونی بودن مالیات قطعی شده شکایت خود را به هیات موضوع ماده ۲۵۱ مکرر ق.م.م ارائه

نمایند که باعث حجم بالای شکایت‌های واصله از سراسر کشور توسط این هیات و طبیعتاً اطاله رسیدگی مالیاتی خواهد بود.

ب - شرح قسمت دوم بخشنامه

متأسفانه مجدداً سازمان امور مالیاتی در مقام قانون گذاری قرار گرفته و مفاد تبصره یک ماده ۲۱۶ ق.م.م را که تنها مختص و مخصوص مالیات‌های مستقیم می باشد راساً به مالیات‌های غیر مستقیم (مالیات و عوارض ارزش افزوده) تعمیم داده و ابلاغ نموده که چنانچه وصول مالیات و عوارض ارزش افزوده قبل از قطعیت به موقع اجرا گذارده شود در صورت شکایت مودی قابل طرح در هیات حل اختلاف مالیاتی خواهد بود در صورتی که قانون گذار هرگز چنین مصوبه ای نداشته و اقدام در این خصوص مغایر با مفاد تبصره یک ماده ۲۱۶ ق.م.م که تنها در مورد مالیات‌های مستقیم موضوعیت دارد، خواهد بود.

نکته جالب توجه اینکه در بند پایانی این بخشنامه ، مفاد بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۳/۱۰۶ مورخ ۹۳/۹/۱۰ سازمان امور مالیاتی که به درستی حکم به قابلیت طرح پرونده های ارزش افزوده در صورت غیر قانونی بودن در هیات اختلاف مالیاتی داده بود را باطل و آن را کان لم یکن تلقی نموده این در حالی است که بخشنامه فوق الذکر ۲۰۰/۹۳/۱۰۶ مورخ ۹۳/۹/۱۰ کاملاً مطابق با موازین قانونی و دقیقاً در راستای مفاد صریح و روشن ماده ۲۱۶ ق.م.م صادر گردیده بود.

لذا با توجه به موارد مشروحه فوق پیشنهاد می گردد از طریق مراجع قانونی از جمله دیوان عدالت اداری و یا شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی نسبت به ابطال بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۵/۷۰ مورخ ۹۵/۱۰/۱۱ سازمان مالیاتی که کاملاً مغایر با مفاد ماده قانونی ۲۱۶ ق.م.م می باشد و باعث تضییع حقوق مودیان و اطاله رسیدگی های مالیاتی می گردد اقدام لازم صورت پذیرد. همچنین شایسته است بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۳/۱۰۶ مورخ ۹۳/۹/۱۰ که دقیقاً در راستای مفاد قانونی صادر گردیده مجدداً احیا و لازم الاجرا گردد.